

liggende Lovforslag ogsaa for Afholdsbeværtningerne. Jeg er paa det rene med, at der er opnaaet noget i den Henseende, ogsaa for saa vidt dette Forhold er undergivet Kommunalbestyrelserne paa den Maade, det bliver ved Lovforslaget. Jeg er ogsaa paa det rene med, at i Sammenligning med, hvad Ædruelighedskommissionen i sin Tid foreslog, indeholder det foreliggende Lovforslag betydelige Fremskridt. Naar jeg kunde opfattes saaledes, som Ministeren opfattede mig, ligger det formentlig i, at jeg ogsaa ved denne Lejlighed lagde Vægt paa at udtrykke mig kort.

Mads Larsen: Hvis den højtærede Minister ikke kan forstaa Forskellen paa som Medlem af et Udvalg at gaa ned i Folketinget og tage Ansvaret ved at anbefale de Medlemmer, der ikke have haft Lejlighed til at sætte sig ind i Sagens Enkeltheder, at vedtage en Indstilling og paa til sidst, naar man ser, at Lovforslaget ikke bliver bedre, at sige: Jeg vil, for at Loven kan blive godt modtagen i Befolkningen, give den min Stemme, saa at der tilvejebringes Enstemmighed — jeg siger, at hvis den højtærede Minister ikke kan forstaa Forskellen mellem disse to Handlinger, vil jeg opgive at belære ham derom.

Ordføreren (Kvist): Vi have nu faaet Bekræftelse paa, at der indenfor dette høje Ting er adskillige Betæneligheder ved det foreliggende Lovforslag, men vi have tillige den Glæde at erfare, at der neppe findes et eneste Medlem, der vil stemme imod Lovforslagets Vedtagelse.

Det har været mig en Beroligelse at høre de Betæneligheder, som det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) har udtalt her i Dag, for de forekomme mig ikke at være af saa alvorlig Natur, som man først skulde tro. Det ærede Medlems første Betænelighed var den, at han var bange for, at der ikke blev gode Arbejdsvilkaar for Ædruelighedsarbejdet, Afholdsforeningernes Arbejde, naar vi ikke længere havde Kommuneafstemning. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til ved Kommuneafstemning, thi i Lovgivningen kende vi ikke til Kommuneafstemninger i dette Forhold. Der er sikkert ingen Magt i Verden, der kan forhindre Kommuneraadene fra at spørge Vælgerne. Nej, vil man have gode Arbejdsvilkaar for Ædruelighedsbevægelsen og Afholdsorganisationerne, skal man give dem faktiske Opgaver at syse med, og det ville de faa

efter dette Lovforslags Ophøjelse til Lov i langt højere Grad, end man har nu med Kroafstemningerne. Hvordan tror man, at man ude i det ganske Land i samtlige Kommuner skulde kunne faa Vælgerne i Almindelighed til at interessere sig for Sagen, naar det drejer sig om en Kroafstemning? Det kan man ikke, det viser Erfaringen. Der kan i de enkelte Kommuner, hvor Afstemningen skal foregaa, rejse sig en Bevægelse, men derudover vil Bevægelsen i det væsentlige ikke strække sig. Men naar dette Lovforslag bliver til Lov, vil hver eneste Kommune i Danmark komme til at tage Stilling til de Spørgsmaal, hvis Afgørelse herved lægges i Kommunernes Haand. Derved vil man i Kommunerne komme til at beskæftige sig med det Spørgsmaal, vi have beskæftiget os med at ordne her i Rigsdagen. Med andre Ord, Sagen kommer ind paa Livet af den enkelte Samfundsborger, han vil komme til at tage sit Ansvar for Lovens Udførelse i Livet. Det vil skabe helt anderledes gode Arbejdsvilkaar for Afholdsbevægelsen end de nuværende. Derfor ser jeg ikke rettere, end at det ærede Medlems Betænelighed bunder i en Misforstaaelse af det faktiske Forhold.

Det ærede Medlems Kritik af Lovforslaget have vi nu hørt, og jeg ser, som sagt, ikke rettere, end at den bunder i en Misforstaaelse. Men naar det ærede Medlem forbeholder sig Frihed til at arbejde for videre Fremskridt, tror jeg, han gjorde klogt i med Glæde at tage de Fremskridt, her bydes. Lad os faa fast Bund under Fødderne, saa er der Vilkaar og Muligheder for nye Fremstød. At man forbeholder sig Frihed til at arbejde videre, er en Selvfølge, som den højtærede Minister udtalte. Det gøre vi alle, vi forbeholde os alle Ret til at arbejde videre i den Retning, vi mene Udviklingen skal gaa.

Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) vil jeg sige, at naar man stiller Afholdsbeværtninger og Afholdshoteller under samme Vilkaar som Beværtninger, hvor der serveres stærke Drikke, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem forlanger mere. At der i adskillige Tilfælde har været uheldige Forhold paa Afholdsbeværtninger og -hoteller, har jeg selv omtalt, og jeg har vist, at vi have gjort os vor Flid for at komme dette Uvæsen til Livs. Men jeg tror, det ærede Medlem maa indrømme, at de samme Unoder og uheldige Forhold, som have fundet Sted paa Afholdshoteller og -beværtninger, have foregaaet i mindst samme Omfang paa Ho-